לינדה אדמס (נ' 1960, קנדה)

לאחר תקופה ממושכת, שבה חקרה אדריכלות פנים של בתים, עברה לינדה אדמס להתבונן מקרוב על הגוף האנושי. כמו בית, העשוי ממעטפת חיצונית ופנימית, כך גם הגוף. בשלושה ציורי תקריב קטנים, בסגנון היפר-ריאליסטי ובצבעונית מונוכרומטית, היא מתבוננת במעטה העור של גוף בוגר, למוד ניסיון, שסימני החיים צרובים בו: וריד בולט עד להתפקע, כתמי שמש, קפלים וקווים מחורצים על כף היד. כרופאה המצוידת במיקרוסקופ, היא סורקת בהגדלה יתרה סימנים ואותות שרשם הזמן. בשני ציורים מן השנה האחרונה חוזרת אדמס להתבונן בפנים הבית, אלא שהפעם החללים שהיא מציירת שופעים צורות ומשטחי צבע עזים וניגודיים. ההפשטה הצורנית מדגישה את הצבעוניות והופכת אותה לשחקנית ראשית בכל אחת מן הקומפוזיציות. בשפה ציורית של השטחה, אקצרות ועיוותי פרספקטיבה, אדמס מבוננת חוויה אינטרוספקטיבית אילמת, שהיא בבחינת שיקוף פנימי של הנפש המציירת.

ليندا آدامز (مواليد 1960، كندا)

بعد فترة طويلة استكشفت فيها العمارة الداخلية للمنازل، انتقلت ليندا آدامز لتتأمل الجسد البشري عن كثب. فكما هو المنزل، المكون من غلاف خارجي وداخلي، كذلك الجسد. في ثلاث لوحات مقربة صغيرة، بأسلوب شديد الواقعية وألوان أحادية، تتأمل في الغلاف الجلدي لجسد بالغ، مجرب، انطبعت عليه علامات الحياة: وريد بارز يكاد ينفجر، بقع شمسية، وطيات وخطوط محفورة على كف اليد. كطبيبة مسلحة بمجهر، تقوم بمسح مكبر للعلامات والإشارات التي نقشها الزمن. في لوحتين من العام الماضي، تعود آدامز للتأمل في داخل المنزل، إلا أن المساحات التي ترسمها هذه المرة تفيض بالأشكال والمساحات اللونية الزاهية والمتناقضة. يبرز التجريد الشكلي الألوان ويجعلها تلعب دور البطولة في كل من التكوينات. وبلغة تصويرية تعتمد على التسطيح والتقصير والتشوهات المنظورية، تخلق آدامز تجربة استبطانية صامتة، تمثل انعكاسًا داخليًا للروح المبدعة.